

Pastel autumnal

Bragagiu

Veniră timpurile-ncete
Nedivizate în secunde
Ca pomeniri despre prieteni
Demult ce nu mai pot răspunde.

În atmosfera străvezie
Lumina-i liberă de Soare
Cu-o demnitate azurie
Și reflectări strălucitoare.

Se leagănă ca vise file
Căci pentru zbor nu au putere,
Dar nu-i apusul de idile,
Și nu e ora de durere.

Tristețea-n dor amestecată
Mâhnire nu se recunoaște
Și nu mai vreau ce-a fost odată
Numaidecât de a cunoaște.

Dau așteptărilor răgazul
Să poată a găsi mai multe,
Neadmițând c-ar fi necazul
Prezent în pașnice minute.

În toamnă gândurile mele
Pășesc și nu se țin aparte
Prin ploi de inimi și de stele
Ce mor, dar nu lovesc cu moarte.

Adun culorile pornite
În domolire să înghețe,
Cuvintele obișnuite
Nu vor să fie îndrăznețe.

E vremea liniștii, tăcerii
Când cumpănindu-se în pace
Blânda ninsoare a uitării
În amintire se preface.
Victor Bragagiu